

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 7Co/42/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1110212735
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adela Unčovská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1110212735.3

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Adely Unčovskej a členiek senátu JUDr. Mariany Harvancovej a JUDr. Jany Vlčkovej, v právnej veci žalobcov: 1/ P. I., E.. XX.X.XXXX, I. D. X, I. a 2/ Z. I., E.. XX.XX.XXXX, I. D. X, I., oboch zastúpených: JUDr. Juraj Hadrbulec, advokát, so sídlom Riečna 2, Bratislava proti žalovanému: D.A.W. s.r.o., IČO: 35 884 100, so sídlom Mišíkova 38, Bratislava, zastúpenému: SOUKENÍK - ŠTRPKA s.r.o., IČO: 36 862 711, so sídlom Šoltésovej 14, Bratislava o určenie neplatnosti právneho úkonu, na odvolanie žalobcov 1/ a 2/ proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I zo dňa 28.10.2021, č.k. 26C/49/2010-332, jednomyseľne takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie sa p o t v r d z u j e.

Žalovanému sa proti žalobcom 1/ a 2/ p r i z n á v a nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie vyslovil, že žalovaný má nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v pomere 100%.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil § 470, § 255 ods., § 262 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) a vecne tým, že žalobcovia sa podanou žalobou domáhali určenia neplatnosti Zmluvy o vstavbe a nadstavbe bytov na D. Q.. Č.. X K. I. uzavretej dňa 15.6.2009. Súd prvej inštancie vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 15.10.2012, č.k. 26C/49/2010-163, následne Krajský súd v Bratislave na odvolanie žalobcov rozhodol rozsudkom zo dňa 11.3.2015, č.k. 4Co/246/2013-231, ktorým prvoinštančný rozsudok potvrdil. Uvedený rozsudok bol dovolacím súdom zrušený (uznesením Najvyššieho súdu SR zo dňa 28.2.2017, sp.zn. 5Cdo/942/2015) a následne odvolací súd opätovne prvoinštančný rozsudok potvrdil, a to rozsudkom zo dňa 24.5.2017, č.k. 4Co/134/2017-278. Uznesením zo dňa 29.11.2018, sp.zn. 2Cdo/198/2017 Najvyšší súd SR dovolanie žalobcov odmietol a priznal žalovanému nárok na náhradu trov dovolacieho konania. Krajský súd v Bratislave následne uznesením zo dňa 22.3.2021, č.k. 4Co/134/2017-328 nepriznal žalovanému nárok na náhradu trov dovolacieho konania (vedeného pod sp.zn. 5Cdo/942/2015) a zároveň uviedol, že o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania musí rozhodnúť súd prvej inštancie, tak ako si to vyhradil v rozsudku, ktorý odvolací súd potvrdil. S poukazom na uvedené súd prvej inštancie rozhodol o nároku prvoinštančných trov a plne úspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v pomere 100%.

3. Proti rozhodnutiu podali žalobcovia 1/ a 2/ v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom popísali priebeh súdneho konania, dôvody podania žaloby a nesprávnosti rozhodnutia vo veci samej. Mali za to, že rozhodnutím vo veci samej došlo k zabratiu ich majetku štátom bez právneho dôvodu v prospech podnikateľského subjektu. Podľa ich názoru rozsudok súdu prvej inštancie o zamietnutí žaloby v celom rozsahu z dôvodu nedostatku vecnej pasívnej legitimácie predstavuje zámienku súdu, aby sa po stránke skutkovej vecou nezaoberal, čím znemožnil uplatniť procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; rozsudok zároveň vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Namietali, že napriek uvedeným skutočnostiam súd priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania v pomere 100%, čo nasvedčuje absolútnemu morálnemu úpadku justície, keď ich súd ako starobných dôchodcov núti po 10 rokoch vyplatiť náhradu trov prvoinštančného konania žalovanému, obchodnej spoločnosti, ktorá na ich úkor získala výrazný finančný prospech. Navrhli, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zmenil tak, že žalovanému neprizná nárok na náhradu trov prvoinštančného konania.

4. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcov vyjadril v podaní zo dňa 9.3.2022, v ktorom uviedol, že vzhľadom k tomu, že žaloba bola v celom rozsahu zamietnutá, bol žalovaný v spore úspešný, preto mu patrí nárok na náhradu trov konania v pomere 100%. Zdôraznil, že trovy v konaní boli účelne vynaložené, a to v priamej súvislosti s konaním, boli plne preukázané a odôvodnené, čím žalovaný splnil zákonné kritériá na ich náhradu. Na základe uvedeného žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie potvrdil.

5. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu a medziach dôvodov odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 a 378 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „C.s.p.“), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p.), keďže sa nejednalo o prípad, v ktorom by bolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nariadenie pojednávania si nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

6. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

7. Odvolací súd prihliadajúc na okolnosti prejednávaneho prípadu dospel k záveru, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní o trovách konania správne aplikoval zásadu úspechu v spore. Uvedená zásada (zásada zodpovednosti za výsledok sporu) sa uplatňuje v sporových konaniach tak, že neúspešná strana sporu je povinná nahradiť v spore úspešnej strane trovy konania, ktoré úspešnej strane vznikli. Procesný úspech v spore sa pritom určuje vo vzťahu k predmetu sporu úspechom v spore a plný úspech v spore sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku, ktorým sa rozhodlo vo veci samej.

8. Z obsahu súdneho spisu je zrejmé, že o nároku na náhradu trov odvolacieho aj dovolacieho konania bolo priebežne rozhodnuté odvolacím a dovolacím súdom, a s ohľadom na skutočnosť, že súd prvej inštancie si vyhradil právo rozhodnúť o trovách konania po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej, bolo potrebné samostatne (uznesením) rozhodnúť o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania. Z obsahu súdneho spisu ďalej vyplýva, že žalobcovia boli v spore neúspešní, keďže ich žaloba bola na základe právoplatného rozhodnutia v celom rozsahu zamietnutá. Súd prvej inštancie preto správne rozhodol o nároku žalovaného na plnú náhradu trov prvoinštančného konania rešpektujúc zásadu úspechu v spore, pričom na postup podľa § 257 C.s.p. nebol žiaden dôvod, keďže v konaní neboli tvrdené a preukázané žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa a výnimočné okolnosti odôvodňujúce nepriznanie nároku na náhradu trov konania žalovanému (samotná skutočnosť, že v prípade žalobcov ide o starobných dôchodcov, nie je dôvodom na nepriznanie náhrady trov konania žalovanému).

9. Na základe uvedeného odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne správne potvrdil.

10. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 255 ods. 1 C.s.p. v spojení § 262 ods. 1 C.s.p. a § 396 ods. 1 C.s.p. a žalovanému ako úspešnej strane priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 2 po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktorý vydá súdny úradník.

11. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).